

Στα άδυτα της ψυχής του Γιουνγκ

Ο Φρεντερίκ Λενουάρ βιογραφεί τον Ελβετό εισηγητή της σχολής της αναλυτικής ψυχολογίας

Ο INFO
Το βιβλίο «Καρλ Γιουνγκ: ο εξερευνητής της ανθρώπινης ψυχής» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη σε μετάφραση της Μήνας Πατεράκη -Γαρέφη

Κείμενο

Εμυ Ντούρου

ιάφοροι όροι όπως το «συλλογικό ασυνείδητο», το «σύμπλεγμα», το «αρχέτυπο», η «συγχρονικότητα» χρησιμοποιούνται ευρέως καθημερινά χωρίς οι περισσότεροι από εμάς να κάνουμε τη σύνδεση με τον Καρλ Γκούσταβ Γιουνγκ ο οποίος τους εισήγαγε. Σύμφωνα με τον Γάλλο φιλόσοφο, κοινωνιολόγο και ιστορικό θρησκειών Φρεντερίκ Λενουάρ, παρότι οι ιδέες του Γιουνγκ άσκησαν βαθιά επίδραση στη σύγχρονη πολιτισμική μας πραγματικότητα, παραμένει εν πολλοίς άγνωστος. Αυτό το κενό έρχεται να καλύψει το βιβλίο του «Καρλ Γιουνγκ: ο εξερευνητής της ανθρώπινης ψυχής», στο οποίο αναλύονται η προσωπικότητα και το έργο του Ελβετού ψυχιάτρου και ψυχαναλυτή και εισηγητή της σχολής της αναλυτικής ψυχολογίας.

Ο Λενουάρ με μια ωραία δομημέ-

νη και γοητευτική αφήγηση εστιάζει στο έντονα θρησκευτικό περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσε ο Γιουνγκ (ήταν γιος και εγγονός παστόρων), το οποίο στάθηκε καθοριστικό για τη μετέπειτα εξέλιξή του. Από μικρός επέκρινε την τακτική των θρησκειών, χωρίς ωστόσο να είναι αντιθρησκευτικός. Υπήρξε εξαιρετικά μοναχικό παιδί - στο βιβλίο παρατίθεται μαρτυρία ενός από τους λιγιστούς φίλους των παιδικών του χρόνων ο οποίος τον χαρακτηρίζει «τέρας αντικοινωνικότητας». Ο ίδιος ισχυριζόταν πως απέφυγε την επαφή με τα άλλα παιδιά καθώς ένιωθε πως τον αποξένωναν από τον εαυτό του. Σε εκείνα τα πρώτα χρόνια της ζωής του οφείλει τη μετέπειτα ενασχόλησή του με το μεταφυσικό, καθώς μεγάλωσε σε ένα σπίτι όπου η παρουσία πνευμάτων θεωρούνταν καθημερινότητα.

Ο βιογράφος ακολουθεί την πορεία του Γιουνγκ μέσα στον χρόνο και στέκεται στην καταλυτική γνωριμία του με τον Φρόιντ το 1906 με τον οποίο εργάστηκαν μαζί έως το 1912. Τότε επήλθε η ολοκληρωτική ρήξη, η οποία κόστισε στον Γιουνγκ μια μακρά περίοδο κατάθλιψης και την αποκοπή του από τους ψυχαναλυτικούς κύκλους. Ωστόσο, αυτή η τραυματική εμπειρία σηματοδότησε μια νέα εποχή για εκείνον κατά την οποία αφιερώθηκε στην προσωπική του σύνδεση με το ασυνείδητο, μια φάση που αργότερα θα όριζε ως «διαδικασία εξατομίκευσης».

Όπως συμπέρανε, για κάθε άνθρωπο στη διαδικασία αυτή σημαντικό ρόλο παίζουν τα σύμβολα, οι μύθοι, οι εικόνες και τα αρχέτυπα. Αυτά είναι που δημιουργούν δεσμούς μεταξύ των ατόμων μέσα από μεσολαβητές όπως τα όνειρα, η φαντασία, οι τελετουργίες και οι συγχρονικότητες (δηλαδή οι συμπτωματικές εμφανίσεις γεγονότων που δεν έχουν σχέση αιτιότητας αλλά ο συνδυασμός τους έχει νόημα για το άτομο που τις βιώνει). Το πνευματικό έργο του άνοιξε δρόμους στην ψυχανάλυση και ενέπνευσε γενιές καλλιτεχνών, μεταξύ των οποίων τον Ερμαν Εσσε και τον Τζάκσον Πόλοκ.